

[Socialministeren]

36 pct. i forhold til 16. alm. vurdering pr. 1. april 1977.

Samtidig skønnes det, at enfamilieshuse stiger med ca. 37 pct., landbrugsejendomme med ca. 24 pct., forretningsejendomme med ca. 35 pct., medens ejerlejligheder skønnes at stige med ca. 50 pct.

Da ejendomsværdien indgår på aktivsiden ved opgørelsen af den skattepligtige formue, som danner grundlag for beregning af formuetillægget i socialindkomsten, kan en forøgelse af ejendomsværdien ved 17. alm. vurdering i det enkelte tilfælde medføre en forøgelse af formuetillægget i den socialindkomst, der skal anvendes i 1983.

Ministerens for skatter og afgifter har imidlertid den 1. april 1981 fremsat forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme og om ændring af ligningsloven. (Kontantvurdering m.v.). (Lovforslag nr. L 197).

Ifølge dette forslag skal 17. alm. vurdering omregnes til kontantværdi. Som konsekvens heraf foreslås det samtidig, at den skattepligtige formue fra og med indkomståret 1981 baseres på kontantvurdering, således at ikke blot fast ejendom ansættes efter kontantværdien, men også gæld kursansættes.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, gør gennemførelsen af lovforslaget det nødvendigt at overveje en justering af formuetillægget til socialindkomsten.

Disse overvejelser afhænger bl. a. af, om det nævnte lovforslag vedtages af folketinget, hvorfor det ikke er muligt på nuværende tidspunkt at fremlægge realistiske beregninger, der viser konsekvenserne af 17. alm. vurdering.

Spm. nr. 897

Til landbrugsministeren (9/4 81) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Hvad er grundlaget for ministerens optimisme med hensyn til gennemslagskraften for de foreslåede prisforhøjelser på svinekød, og hvilke muligheder har EF-Kommissionen for at få overensstemmelse mellem de foreslåede prisforhøjelser på basisprisen og de afregningspriser, der er på området?«

Begrundelse

Hidtil har der været ret stor forskel på basispris og afregningspris. I øjeblikket ligger afregningsprisen på ca. 85 pct. af basisprisen, og det virker derfor lidt mærkeligt, at landbrugsministeren kan være så optimistisk med hensyn til gennemslagskraften af den forhøjelse, man er blevet enige om i EF-regie.

Hvis Kommissionen har et hjælpemiddel til at ændre på dette forhold, kan det godt undre, at man ikke har brugt det før.

Besvarelse (21/4 81):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Ved prisforhandlingerne blev vedtaget en stigning af basisprisen for svinekød på 11 pct. gældende fra produktionsårets start, 1. november 1981.

I denne forbindelse afgav Kommissionen på dansk foranledning følgende to erklæringer:

1. »Rådet noterer sig Kommissionens erklæring om, at Kommissionen inden for de til rådighed stående instrumenter under den fælles markedsordning vil søge at administrere svinekødsmarkedet på en sådan måde, at den aftalte stigning i basisprisen for svinekød vil få tilsvarende virkning på markedsprisen.«
2. »Rådet noterer sig Kommissionens erklæring om, at den vil administrere systemet med tillægsafgifter på import på en sådan måde, at slusepriserne vil blive overholdt, og at sådanne afgifter vil blive pålagt, så snart det er klart, at der er tilbud under sluseprisen.«

Ved den første erklæring har Kommissionen selv påtaget sig en forpligtelse til at administrere markedsordningen for svinekød, således at prisforhøjelsen for basisprisen også slår igennem på markedsprisen. Dette indebærer først og fremmest, at eksportrestitutterne må fastsættes tilstrækkelig højt, hvilket vil sige op til samme niveau som importafgifterne. Sådanne restitutioner skulle give producenterne i Fællesskabet rimelige konkurrencevilkår på verdensmarkedet og medføre mulighed for en udvidelse af eksporten. Endvidere kan det i særlige perioder, hvor forarbejdningsindustriens efterspørgsel traditionelt er faldende, blive påkrævet at yde støtte til privat oplagring af svinekød.

Den anden erklæring vil administreret stramt begrænse importen af svinekød, idet